

FEUILLETON

DE INTERNATIONALE BIJENKOMSTEN TE PARIJS

Zoals in dit tijdschrift was geannonceerd, vergaderde van 6—11 Augustus de F. D. I. te Parijs. Onmiddellijk daaraan vooraf ging de vergadering van de „European Orthodontic Society” en de „American Dental Society of Europe” welke laatste haar 50-jarig bestaan herdacht, tengevolge waarvan deze bijeenkomst zich in een zeer groote opkomst mocht verheugen, niet alleen van Amerikanen uit alle oorden van Europa, maar ook van waschechte Yankees die daarvoor den grooten vijver waren overgestoken. Een groot aantal voordrachten en „clinics” vulden het programma, tevens was in de groote benedenzaal van het Hotel „Majestic” een tentoonstelling ingericht van tandheelkundige benoedigdheden, waaraan alle groote firma’s hadden deelgenomen, de eerste die wij zagen na Londen in 1914.

Onze indruk samenvattende zouden wij willen zeggen dat er zoowel op de vergaderingen als op de tentoonstelling veel goeds en veel aardigs te hooren en te zien was, maar dat er geen frappante nieuwigheden waren, waarop het gewenscht zou zijn de speciale aandacht te vestigen.

De volgende vergadering van deze Vereeniging werd vastgesteld in den Haag, Augustus 1924.

Maandag 6 Augustus 's avonds om half negen had de plechtige openingszitting plaats van de F. D. I. onder voorzitterschap van den Franschen Minister van Binnenlandsche Zaken, den heer Mannoury, die den heer Poincaré verving die door den druk der buitenlandsche verhoudingen verhinderd was aanwezig te zijn. De Aula van de Sorbonne — eeuwenoud centrum van Fransche wetenschap — was goed gevuld met vele leden en hunne dames, terwijl op het podium hadden plaats genomen het Bureau van de F. D. I. en de officieele sprekers voor de verschillende landen. (Een foto daarvan vindt men hierbij.) Nadat ieder land de gebruikelijke vriendelijkheden had gezegd aan het adres van de

gastvrouw — wat in dit geval al heel gemakkelijk was, omdat de ville lumière — charmante et hospitalière — als zoodanig een ongeëvenaarden roep bezit, werd door Minister Mannoury met een toepasselijk woord de Millerprijs uitgereikt aan Dr. Mummery, aan wien in 1922 in Madrid als derde deze eer was te beurt gevallen. (Zijn voorgangers waren Prof. G. V. Black en Dr. Ch. Godon). Wij betreurden het dat deze plechtigheid niet geschiedde door een lid der F. D. I. omdat het o.i. juister ware geweest dat in die rede duidelijk in het licht zou zijn gesteld, welke goede redenen de F. D. I. had om juist aan dezen — voor de tandheelkundige wetenschap zoo verdienstelijken — dien prijs toe te kennen.

Tot slot hield de heer Mannoury nog een toespraak waarin hij in de eerste plaats Minister Poincaré verontschuldigde wegens drukke ambtsbezigheden (wat wel niemand betwijfelde) en Minister Strauss (Hygiëne) wegens ziekte.

Hij betoogde echter met nadruk dat de Fransche regeering er prijs op stelde zich bij deze opening door een van de leden van haar cabinet te doen vertegenwoordigen, omdat zij doordrongen was van het nut en het groote belang van het werk door de F. D. I. gedaan en er trotsch op was dat de oprichting van deze eerste internationale wetenschappelijke organisatie was geschied te Parijs en op initiatief van een Franschman, de door allen zoo betreurden Godon!

Dinsdagmorgen begonnen de gewone vergaderingen en bleek het alras dat er zeer veel werk te doen was. De commissies waren druk in de weer, vooral Onderwijs genoot een groote belangstelling, maar ook Hygiëne onder leiding van den onvermoeiden Prof. Jessen, (die op deze bijeenkomst Duitschland vertegenwoordigde) Bibliografie, Tandheelkundige Pers, Wetgeving, Leger en Vloot deden goed werk. Te gelegener tijd komen wij op het daar verhandelde terug.

In de algemeene vergadering gaf Dr. Aguilar (Madrid) een uitvoerige uiteenzetting (met lichtbeelden) van zijn tocht naar Rusland als officieel afgevaardigde der F. D. I. De toestanden bleken allerdroevigst en maatregelen werden getroffen om aan den nood der Russische collegae tegemoet te komen en tevens te trachten tandheelkundige hulp in dat ongelukkige land weer mogelijk te maken.

Ter voorbereiding van het Congres in Philadelphia in 1926 werd een Commissie benoemd van 30 leden, waarvan 10 werden aangewezen door the Executive Council, de anderen worden volgens reglement gekozen door de Amerikaansche Organisaties.

Ook werd een commissie benoemd om Statuten en reglement te herzien, opdat in 1926 een en ander op de hoogte kan worden gebracht van de vooruitgang die de F. D. I. sinds 1900 heeft doorgemaakt.

Een nieuwe penningmeester moest worden benoemd door het bedanken van Dr. Rosenthal (Brussel) die zich uit de praxis terugtrok. Op algemeen aandrigen stelde de Nederlandsche afgevaardigde van Hasselt, zich daartoe beschikbaar, zoodat het kleine Holland thans de eer geniet, twee vertegenwoordigers in het Bestuur te hebben.

Hoewel uit den aard der zaak de politiek in de F. D. I. contrabande is, moet toch deze benoeming vermoedelijk voor een deel worden toegeschreven aan het feit dat onder de huidige omstandigheden ons land sterk favoriet was bij alle partijen, zoodat men van alle zijde gaarne juist den populairen Hollander in het Bestuur zag opgenomen en het zeer geapprecieerd werd dat de tegenstribbelende v. Hasselt, wien een nieuwe en niet gemakkelijke bestuursfunctie niet al te zeer toelachte, in het belang der Federatie voor den op hem uitgeoefenden druk bezweek! Als plaats voor de volgende samenkomst op 6 Augustus 1924 werd aangewezen het neutrale Luxemburg, dat — met lage valuta en centraal gelegen — bij uitstek geschikt is voor alle leden en waardoor het ook de Duitschers en Oostenrijkers mogelijk wordt gemaakt afgevaardigden te zenden, wanneer althans op dat tijdstip de algemeene chaos in Europa niet nóg erger zal zijn geworden. Men krijgt op dit moment den indruk (de ondergeteekende schrijft dit op doorreis in Duitschland) dat tenminste voor het Deutsche rijk er niet veel meer noodig is alvorens de volkomen ineenstorting een feit zal zijn geworden, zoodat er eenig optimisme toe noodig is om te gelooven dat wij werkelijk in '24 allen te Luxemburg „friedlich beisammen” zullen zijn!

In Parijs werd nog een droeve plechtigheid vervuld, doordat de oud-voorzitter der F. D. I., Mr. Patterson, namens deze organisatie een bronzen palmtak legde op het graf van den onlangs overleden stichter en eere-voorzitter, Dr. Charles Godon en in korte, doch goed gekozen woorden herdacht wat deze geniale geest voor de tandheelkunde is geweest.

Naast de Fransche regeering, liet ook de stad Parijs zich niet onbetuigd, en B. en W. van de Fransche hoofdstad, hielden een receptie ter eere der F. D. I. waar wederzijds vele vriendelijke woorden geuit werden en waardoor wij in de gelegenheid waren het schitterende Hotel de Ville van de „capitale du monde” naar hartelust te bewonderen.

En wat ten slotte de „Fédération Dentaire Française” aangaat, die in de eerste plaats als gastvrouw optrad, zij was van een hartelijke en gulle gastvrijheid die niet te evenaren is. Een receptie in het Hotel Majestic, een lunch in de vroegere huisboot van Maarschalk Joffie, een autotocht naar het oude kasteel du Grand Mesnil, woonplaats van Pierre Fauchard, met een voorafgaande lunch in de Moulin de la Planche — een van de beroemdste keukens van Parijs en Omstreken, — benevens de organisatie van de vergadering en het officieele banquet, waren nog alleen de uiterlijke kenteekenen daarvan. Het prettigste was de bij uitstek collegiale wijze waarop men ten allen tijde de vreemdelingen ten dienste stond en ter wille was, terwijl individueele Franschen nog gelegenheden gezocht hadden voor meer besloten diners en samenkomsten.

En zooals het gewoonlijk gaat bij bijeenkomsten als deze: waar eventueel de officieele vergadering of commissiebijeenkomst hier of daar voor den een of ander nog niet het gewenschte licht had doen ontsteken, daar was dit officieuse samenzijn de aangewezen plaats om die leemten op de aangenaamste wijze aan te vullen.

Wij hebben de vaste overtuiging dat de F. D. I. op den goeden weg is; dat het werk dat in 1923 te Madrid weer werd opgenomen in 1924 alweer vooruitgang boekte, en dat, wanneer de organisatie door een herziening van haar reglement op moderne leest geschoeid is, haar arbeid reeds in de naaste toekomst in hooge mate vruchtdragend kan zijn voor de professie en voor de tandlijdende menschheid, welke indruk vooral bepaald wordt door de allerprettigste verstandhouding die er heerscht tusschen de leden onderling, waardoor het zestal Hollanders dat deze vergadering heeft bijgewoond er ongetwijfeld altijd met veel genoegen aan zal terugdenken!

CH. F. L. NORD.